บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การวิเคราะห์ข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ หัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป ในเขตตำบลสงยาง ครัวเรือนละ 1 คน รวม 1,171 คน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดจากใช้สูตรการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของยามาเน่ ได้จำนวน 299 คน (Yamane. 1973 : 727) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน จำนวนประชากร

e แทน ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดเท่ากับ .05

$$\text{แทนค่า} = \frac{1{,}171}{1+1{,}171 \times (.05)^2}$$

$$= 298.72$$

จากการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างได้ เท่ากับ 298.72 เพื่อกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวนคู่ ง่ายต่อการจำแนก ผู้วิจัยจึงปรับขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็น 299 คน เมื่อได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยจะดำเนินการคำนวณหาสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของแต่ละหมู่บ้าน

ลำดับที่	หมู่บ้าน	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
1	หมู่ที่ 1 บ้านสงยาง	151	39
2	หมู่ที่ 2 บ้านสร้างแป้น	153	39
3	หมู่ที่ 3 บ้านซำ	166	42
4	หมู่ที่ 4 บ้านบ่อบึง	148	37
5	หมู่ที่ 5 บ้านดงขวาง	95	25
6	หมู่ที่ 6 บ้านสร้างแป้น	204	52
7	หมู่ที่ 7 บ้านโพนจาน	125	32
8	หมู่ที่ 8 บ้านสงยาง	129	33
	รวม	**1,171**	**299**

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

3. การสุ่มตัวอย่าง

เมื่อได้สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยจะกำหนดการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified) โดยกำหนดให้มีกลุ่มตัวอย่างจากทุกหมู่บ้านและใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple) โดยทำกล่องขึ้นมา 8 ใบตามจำนวนหมู่บ้านแล้วเขียนสลากเลขที่บ้านของแต่ละหมู่บ้านลงในกล่องตามจำนวนประชากร หยิบสลากขึ้นมาทีละแผ่นแล้วบันทึกชื่อที่จับได้ไว้ จากนั้นนำสลากกลับเข้าที่เดิมเพื่อให้ประชากรมีโอกาสถูกเลือกเท่า ๆ กัน ทำไปเรื่อย ๆ จนครบจำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 299 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ลักษณะของเครื่องมือ

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา และหมู่บ้านที่อาศัยอยู่

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับระดับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอเมืองมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร ในด้านต่าง ๆ โดยแบ่งระดับของการดำเนินงานเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ คือ ดีมาก ดี พอใช้ ควรปรับปรุง และควรปรับปรุงอย่างยิ่ง จำนวน 30 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอเมืองมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร เป็นข้อคำถามปลายเปิด จำนวน 6 ข้อ

2. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

การสร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 กำหนดขอบเขตคำถามให้ครอบคลุมกรอบแนวคิดวัตถุประสงค์ องค์ประกอบที่ทำให้ทราบถึงระดับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยางแล้วนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิด

2.3 นำร่างแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงเพื่อความเหมาะสมและถูกต้องของแบบสอบถาม

2.4 นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแบบสอบถามในด้านเนื้อหา ด้านภาษา และด้านการวัดผลประเมินผลโดยการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (ค่า IOC : Index of Items-Objective and Congruence) ซึ่งมีเกณฑ์ ดังนี้

แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ให้คะแนน 1

ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ให้คะแนน 0

แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ให้คะแนน - 1

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่

2.4.1 นายเข็มพร พุทธเสน วุฒิการศึกษา รัฐศาสตรมหาบัณฑิต ตำแหน่ง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

2.4.2 นางสุพรรณี ธงชัย วุฒิการศึกษา ครุศาสตรบัณฑิต (ภาษาไทย) ครุศาสตร มหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการใช้ภาษาในการวิจัย

2.4.3 ดร.กุศล ศรีสารคาม วุฒิการศึกษา ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต (การวัดผลประเมินผล) ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมิลผล

3. การหาคุณภาพของแบบสอบถาม

นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งจะต้องได้ค่า IOC เฉลี่ยตั้งแต่ .66 ขึ้นไป นำไปทดลอง (Try Out) กับหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปในเขตตำบลสงยางที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน และหาค่าความน่าเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิแอลฟา ของครอนบาค (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 100) ซึ่งได้ค่าความน่าเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ .92

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

4.1 ขอหนังสือรับรองผู้วิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เสนอไปยังนายอำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธรเพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล

4.2 ผู้วิจัยจะลงเก็บข้อมูลแต่ละหมู่บ้านด้วยตนเอง โดยทำการอบรมชี้แจงกับกลุ่มตัวอย่างก่อนลงมือเก็บข้อมูล

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยจะใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ในการประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

5.1 นำแบบสอบถามที่รวบรวมได้ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้อง

5.2 นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์แล้วลงรหัสตามแบบการลงรหัสแล้วให้คะแนนตามแบบสอบที่กำหนดไว้ 5 ระดับ ให้คะแนน ดังนี้ ปรับปรุงจาก (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 100)

ระดับการดำเนินงานดีมาก กำหนดให้ 5 คะแนน
ระดับการดำเนินงานดี กำหนดให้ 4 คะแนน
ระดับการดำเนินงานพอใช้ กำหนดให้ 3 คะแนน
ระดับการดำเนินงานควรปรับปรุง กำหนดให้ 2 คะแนน
ระดับการดำเนินงานควรปรับปรุงอย่างยิ่ง กำหนดให้ 1 คะแนน

5.3 นำแบบสอบถามที่ลงคะแนนเรียบร้อยแล้วไปประมวลผลข้อมูล พร้อมทั้งกำหนดเกณฑ์การให้ความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ ปรับปรุงจาก (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 100)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายความว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับดีมาก
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายความว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับดี
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายความว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับพอใช้
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายความว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับควรปรับปรุง
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายความว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับควรปรับปรุงอย่างยิ่ง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้นำหลักสถิติมาประกอบการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามสถิติที่ใช้ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ และร้อยละ

2. การวัดระดับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. การเปรียบเทียบการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ จำแนกกลุ่มเพศใช้ t –test (Independent) ระดับการศึกษา และหมู่บ้านที่อาศัยอยู่ ใช้ F-test (One Way ANOVA) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กรณีพบความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธี LSD. (Least Significant Difference)

4. การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ สถิติที่ใช้ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ และการพรรณนาความ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY